

Fr. Andersen (S.) tilsagde Socialdemokratiets Støtte til Gennemførelse af hensigtsmæssige Foranstaltninger, hvorved en Gentagelse af Trafikvanskeligheder paa Grund af Isforholdene saa vidt muligt kunde forhindres.

Kjær (V.) ansaa det for hensigtsmæssigt og rimeligt, at man for det første kom ind paa et noget nærmere Samarbejde mellem Statens Isbrydningsvæsen og Statsbanerne, og at man for det andet i de vanskeligt stillede Farvande — og dertil regnede Taleren Limfjorden — fik stationeret en Isbryder af en noget anden Type end den nuværende.

Korsgaard (K. F.) uddrog den Lære af Situationen, at man ikke maatte vige tilbage for en Udgift paa faa Tusinde Kroner for at have det fornødne Isbrydningsmateriel parat i rette Tid. »Jeg gentager, at det, man absolut maa kunne forlange, er, at saa snart en Issituation tegner til at blive nogenlunde alvorlig, er det Statens Pligt at have alt det Materiel, man har til Raadighed, parat, saa det straks kan gaa ud.«

4. Den 4. Februar 1937 anmeldtes i *Folketinget* (F. Sp. 3053) følgende Forespørgsel til *Ministeren for Handel, Industri og Søfart* af *Hasle, Bindselev, Fibiger, Korsgaard, Ole Bjørn Kraft, Christmas Møller* og *A. C. D. Petersen*:

»Er Krisefondens Salg af Obligationer i Januar Maaned Udtryk for, at man nu agter at skride til en almindelig Likvidation af Krisefonden med deraf følgende Virkninger med Hensyn til Sænkning af Obligationskurserne og Rente-forhøjelse?«

Fremme af Forespørgselen vedtoges $\frac{5}{2}$ (F. Sp. 3161).
Forespørgselen foretoges $\frac{17}{2}$ (F. Sp. 3813).

Som Begrundelse for Forespørgselen henviste *Ordføreren for Forespørgerne* (Hasle) til, at Krisefonden ifølge Lov af 1. Maj 1933 skulde have til Formaal »til Støtte for Erhvervslevet at skabe Betingelser for øget Likviditet, normal Kreditgivning og et lavere Renteniveau«. Dette søgtes først og fremmest naaet gennem et *Opkøb af Obligationer*, som kom forholdsvis sent i Gang, men som derefter gik Slag i Slag fra Januar 1934 til August s. A. Krisefonden kom paa den Maade i Besiddelse af en Obligationsbeholdning, som — efter at være aftaget med nogle faa Millioner Kroner — gennem længere Tid holdt sig paa 133 Mill. Kr. Da Konverteringen brød sammen omkring 1. Januar 1935, begyndte National-